

נוסח האמנה שלהלן נלקח מתוך קובץ אמנות למניעת כפל מס, של הוצאת רונן ומתפרסם כאן באדיבותה.

אמנה בין מדינת ישראל לבין ממלכת הולנד בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה והון⁽¹⁾

ממשלת מדינת ישראל וממשלת ממלכת הולנד, ברצונן לכרות ביניהן אמנה למניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה והון, הסכימו ביניהן לאמור:

פרק ראשון: תחום האמנה

סעיף 1: תחום אישי

אמנה זו תחול על בני-אדם שהם תושבי אחת המדינות או תושבי שתי המדינות.

סעיף 2: המסים הנדונים

1. אמנה זו תחול על מס הכנסה ועל מס הון המוטלים מטעם כל אחת מן המדינות, או אחת מיחידות המשנה המדיניות, או אחת הרשויות המקומיות שלה, ללא התחשבות בדרכי גבייתם של המסים.

2. יראו כמס הכנסה וכמס הון, כל המסים המוטלים על סך-הכל של ההכנסה או של ההון, או על חלקים מהם, לרבות מס על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, מס על סך-כל השכר והמשכורות המשולמים על ידי מפעלים, ומס רווחי הון.

3. המסים הקיימים שעליהם תחול האמנה הם, בייחוד:

א. בישראל:

- מס הכנסה (לרבות מס רווחי הון),

- מס חברות,

- היטל בטחון,

- מס רכוש,

- מס על רווחים ממכירת קרקעות לפי חוק מס שבח מקרקעין.

(להלן - מס ישראלי).

ב. בהולנד:

- מס הכנסה,

- מס על שכר,

- מס חברות,

- מס על דיבידנדים,

((1) פורסמה בכ"א 815, כרך 23, עמ' 221. בתוקף מיום 1.4.70. תוקנה בפרוטוקול מתקן, שנכנס לתוקף ב-1.1.96 (ראה עמ' 285 להלן) - התיקון בסעיף 11 שולב בנוסח האמנה.

- מס הון.
(להלן - מס הולנדי).

4. האמנה תחול גם על כל מסים זהים או דומים בעיקרם שיוטלו לאחר מכן, בנוסף על המסים הקיימים או במקומם. הרשויות המוסמכות של המדינות יודיעו זו לזו על כל שינויים מהותיים שחלו בדיני המסים שלהן.

פרק שני: הגדרות

סעיף 3: הגדרות כלליות

1. באמנה זו יהיו לביטויים דלקמן המשמעויות שבצידם, אם אין משמעות אחרת משתמעת מן ההקשר:
 - א. "מדינה" - ישראל או הולנד, לפי ההקשר;
"מדינות" - ישראל והולנד;
 - ב. "ישראל" - מדינת ישראל, והחלק של קרקעית הים, והתת-קרקע מתחת לים, שלמדינת ישראל זכויות ריבונות עליהם, בהתאם לחוק הבין-לאומי;
 - ג. "הולנד" - החלק של ממלכת הולנד הנמצא באירופה, והחלק של קרקעית הים, והתת-קרקע שלו, מתחת לים הצפוני, שלממלכת הולנד זכויות ריבונות עליהם בהתאם לחוק הבין-לאומי;
 - ד. "אדם" - יחיד, חברה, וכל גוף אחר של בני-אדם;
 - ה. "חברה" - כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לענין מס;
 - ו. "מפעל של אחת המדינות" ו"מפעל של המדינה האחרת" - מפעל המנוהל על ידי תושב של אחת המדינות ומפעל המנוהל על ידי תושב המדינה האחרת, לפי המתאים;
 - ז. "רשות מוסמכת":
 - (1) בישראל - שר האוצר או נציגו המוסמך;
 - (2) בהולנד - שר האוצר או נציגו המוסמך.
2. בשימוש בהוראות האמנה על ידי אחת משתי המדינות, תהא לכל מונח שלא הוגדר אחרת המשמעות שיש לו לפי דיני אותה מדינה הדנים במסים שהם נושא אמנה זו, אם אין משמעות אחרת משתמעת מן ההקשר.

סעיף 4: מקום המושב לצרכים פיסקליים

1. לענין אמנה זו, "תושב אחת המדינות" - כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה הוא חב במס מכוח מושבו, מקום מגוריו, מקום ניהול עסקיו, או כל מבחן אחר כיוצא באלה.
2. לענין אמנה זו, יחיד שהוא חבר נציגות דיפלומטית או קונסולרית של אחת המדינות האחרות, או במדינה שלישית, ואשר הוא אזרח של המדינה השולחת, יראוהו כתושב המדינה

השולחת, אם הוא כפוף בה לאותן ההתחייבויות לגבי מסים על הכנסה והון כתושביה של אותה מדינה.

3. מקום שמכוח הוראות סעיף קטן 1 נמצא שיחיד הוא תושב שתי המדינות, יוכרע הענין לפי כללים אלה:

א. רואים אותו כתושב אותה מדינה שבה עומד לרשותו בית-קבע. היה עומד לרשותו בית-קבע בשתי המדינות, רואים אותו כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר ("מרכז האינטרסים החיוניים");

ב. אם אי אפשר לקבוע את המדינה שבה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם אין לרשותו בית-קבע אף באחת משתי המדינות, רואים אותו כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;

ג. אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות, או אינו נוהג לגור אף באחת מהן, רואים אותו כתושב המדינה שהוא אזרח שלה.

ד. אם הוא אזרח של שתי המדינות, או אם אינו אזרח אף של אחת מהן, יפתרו הרשויות המוסמכות של המדינות את השאלה תוך הסכמה הדדית.

4. מקום שאדם, להוציא יחיד, הוא תושב שתי המדינות מכוח הוראות סעיף קטן (1), רואים אותו כתושב המדינה שבה נמצא מקום ניהול עסקיו בפועל.

סעיף 5: מוסד-קבע

1. לענין אמנה זו "מוסד-קבע" - מקום עסקים קבוע שבו מתנהלים עסקי המפעל, כולם או בחלקם.

2. "מוסד-קבע" יכלול, במיוחד:

א. מקום הנהלה;

ב. סניף;

ג. משרד;

ד. בית-חרושת;

ה. בית-מלאכה;

ו. מכרה, מחצבה, או מקום אחר להפקת אוצרות-טבע;

ז. מטע, כרם או בוסתן, יער;

ח. אתר לבנין או פרוייקט לבינוי או להרכבה, הקיימים למעלה משנים עשר חודשים.

3. "מוסד-קבע" לא יכלול:

א. שימוש במיתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או של סחורה השייכים למפעל.

- ב. החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למפעל לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה בלבד.
- ג. החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למפעל רק לשם עיבודם על ידי מפעל אחר;
- ד. החזקת מקום עסקים קבוע רק לשם קניית טובין או סחורה, או לשם איסוף ידיעות בשביל המפעל;
- ה. החזקת מקום עסקים קבוע רק לשם פרסומת, הספקת ידיעות, מחקר מדעי, או פעילות דומה שטיבה הכנה או עזר למפעל.

4. מפעל של אחת המדינות יראו אותו כמי שיש לו מוסד-קבע במדינה האחרת אם הוא מנהל במדינה האחרת, במשך יותר משנים עשר חודש, פעולות פיקוח בקשר לאתר לבנין, או פרויקט לבינוי או להרכבה, המתבצע באותה מדינה אחרת.

5. אדם הפועל באחת המדינות בשם מפעל של המדינה האחרת - ואינו סוכן בעל מעמד בלתי תלוי שעליו חל סעיף קטן (6) - רואים אותו כמוסד-קבע במדינה הנזכרת לראשונה, אם -

א. יש לו במדינה הנזכרת לראשונה סמכות לחתום חוזים בשם המפעל, והוא נוהג להשתמש בסמכות זו, זולת אם פעולותיו מוגבלות לקניית טובין או סחורה בשביל המפעל;

או

ב. הוא מחזיק במדינה הנזכרת לראשונה מלאי של טובין או של סחורה השייכים למפעל, שממנו הוא נוהג למלא הזמנות בשם המפעל.

6. מפעל של אחת המדינות לא יראו אותו כאילו יש לו מוסד-קבע במדינה אחרת משום זה בלבד שהוא מנהל עסקים באותה מדינה אחרת באמצעות מתווך, עמיל כללי, או כל סוכן אחר בעל מעמד בלתי תלוי, והם פועלים במהלך עסקיהם הרגיל.

7. העובדה שחברה תושבת אחת המדינות שולטת על חברה, או נתונה לשליטתה של חברה, שהיא תושבת המדינה האחרת, או מנהלת עסקים באותה מדינה אחרת (אם באמצעות מוסד-קבע ואם בדרך אחרת), לא יהא בה בלבד כדי לכונן לאחת מהן מעמד של מוסד-קבע של האחרת.

סעיף 6: גבול השחרור

מקום שלפי הוראות אמנה זו משוחררת הכנסה ממס באחת המדינות, ולפי החוק שבתוקף במדינה האחרת כפוף אדם למס, לגבי ההכנסה האמורה, מתוך זיקה אל סכום ההכנסה הנשלח לאותה מדינה אחרת, או המתקבל בתוכה, הרי השחרור שיורשה לפי אמנה זו במדינה הנזכרת לראשונה יחול רק על אותו חלק של ההכנסה שנשלח למדינה האחרת, או נתקבל בתוכה.

פרק שלישי: מסים על הכנסה

סעיף 7: הכנסה ממקרקעין

1. אפשר להטיל מס על הכנסה ממקרקעין במדינה שבה הם מצויים.
2. המונח "מקרקעין" יוגדר בהתאם לדיני המדינה שבה הם מצויים. מכל מקום, יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות וייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדין במקרקעין, זכות השימוש בפירות המקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול מרבי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים, או כתמורה בעד הזכות לנצלם, ותביעות חוב מכל סוג המובטחות במשכנתא, להוציא שטרי חוב או איגרות חוב; אניות, סירות, וכלי טיס לא יראו כמקרקעין.
3. הוראות סעיף קטן 1 יחולו על הכנסה הנובעת משימוש ישיר, מהשכרה, או משימוש בכל דרך אחרת של מקרקעין.
4. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מפעל, והכנסה ממקרקעין המשמשים לביצוע שירותים מקצועיים.

סעיף 8: רווחי עסקים

1. רווחי מפעל של אחת המדינות יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, זולת אם המפעל מנהל עסקים במדינה האחרת באמצעות מוסד-קבע הנמצא שם. אם המפעל מנהל עסקים כאמור, ניתן להטיל מס על רווחיו במדינה האחרת, אולם רק על אותו חלק שניתן לייחסו לאותו מוסד-קבע.
2. מקום שמפעל של אחת המדינות מנהל עסקים במדינה האחרת באמצעות מוסד-קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות לאותו מוסד-קבע את הרווחים שהיו צפויים לו אילו היה זה מפעל נבדל ונפרד העוסק באותן פעולות או בפעולות דומות, ובאותם התנאים או בתנאים דומים, ומקיים יחסים של מפעל בלתי תלוי עם המפעל שהוא משמש לו מוסד-קבע.
3. בקביעת רווחי מוסד-קבע, יותר ניכויין של יציאות שהוצאו לצורך מוסד-הקבע, לרבות יציאות הנהלה ומינהל כללי, בין שהוצאו במדינה בה נמצא מוסד-הקבע, בין שהוצאו במקום אחר.
4. עד כמה שהיה נוהג במדינה לקבוע את הרווחים שיש לייחס למוסד-קבע על בסיס של מינון כלל רווחי המפעל לחלקיו השונים, האמור בסעיף 2 לא ימנע אותה מדינה מלקבוע את הרווחים החייבים מס לפי שיטת המינון הנהוגה בה; אך יש לאמץ שיטת מינון שתביא לתוצאות התואמות את העקרונות הנקבעים בסעיף זה.
5. שום רווחים לא ייחסו למוסד-קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד-קבע קנה טובין או סחורה בשביל המפעל.
6. לענין הסעיפים הקטנים הקודמים, ייחסו הרווחים למוסד-הקבע יקבע בהתאם לשיטה אחת מדי שנה בשנה, מלבד אם נמצאה סיבה טובה שלא יהיה כן.

7. מקום שנכללים ברווחים פרטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, לא יגרעו הוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

סעיף 9: הובלה ימית ואוירית

1. רווחים מהפעלת כלי שיט או כלי טיס בתעבורה בין-לאומית יהיו חייבים במס רק במדינה שבה נמצא מקום הניהול בפועל של עסקי המפעל.

2. היה מקום הניהול בפועל של מפעל ספנות בכלי שיט, יראוהו כנמצא במדינה שבה נמצא נמל-הבית של כלי השיט, או, באין נמל-בית כאמור, במדינה שמפעיל כלי השיט הוא תושבה.

סעיף 10: מפעלים משולבים

מקום:

א. שמפעל של אחת המדינות משתתף, במישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מפעל המדינה האחרת, או בשליטה עליו, או בהונו או

ב. שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בהנהלתם של מפעל אחת המדינות ושל מפעל המדינה האחרת, או בשליטה עליהם, או בהונם,

ובאחד המקרים נקבעו או הוטלו תנאים ביחסיהם המסחריים או הכספיים של שני המפעלים, שלא כפי שהיו נקבעים בין מפעלים בלתי תלויים, הרי כל הרווחים, שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המפעלים אלא שמפאת אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחיו של אותו מפעל ולהטיל עליהם מס בהתאם לכך.

סעיף 11: דיבידנדים⁽²⁾

1. דיבידנדים ששולמו על ידי חברה שהיא תושבת אחת המדינות לתושב במדינה האחרת, אפשר להטיל עליהם מס באותה מדינה אחרת.

2. אולם ניתן לחייב את הדיבידנדים האמורים במס במדינה שהחברה המשלמת את הדיבידנדים היא תושבת בה, ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אבל אם המקבל הוא בעל הזכות שבישור לדיבידנדים, המס המוטל כך לא יעלה על:

(א) ביחס לדיבידנדים שמשלמת חברה שהיא תושבת אחת המדינות לחברה שההון שלה מחולק בשלמותו או בחלקו למניות ואשר היא תושבת המדינה האחרת ומחזיקה במישרין ב-25 אחוזים לפחות מהונה של החברה המשלמת את הדיבידנדים:

(1) 10 אחוזים מהסכום ברוטו של הדיבידנדים מקום שהדיבידנדים משתלמים מרווחים אשר מתוקף הוראות בחוק הישראלי בדבר השקעות בישראל, הם פטורים ממס או חייבים במס בשיעור נמוך יותר מהשיעור הרגיל המוטל על רווחי חברה תושבת ישראל;

(2) סעיף 11(2) תוקן בפרוטוקול (עמ' 285 להלן), בתוקף מ-1.1.96. ראה להלן הנוסח לפני התיקון.

- (2) 5 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים במקרים אחרים.
 (ב) 15 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים, בכל המקרים האחרים.

נוסח סעיף 11(2) לפני התיקון	
2.	על אף האמור, אפשר להטיל מס על הדיבידנדים במדינה שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אך המס שהוטל כך לא יעלה:
א.	לגבי דיבידנדים ששולמו על ידי חברה תושבת הולנד לחברה שהונה, כולו או מקצתו, מחולק למניות, והיא תושבת ישראל, ומחזיקה, במישרין, לפחות 25 אחוזים למאה מהון החברה משלמת הדיבידנדים: 5 אחוזים למאה מסכום הדיבידנדים;
ב.	לגבי דיבידנדים ששולמו על ידי חברה תושבת ישראל לחברה שהונה, כולו או מקצתו, מחולק למניות, והיא תושבת הולנד, ומחזיקה, במישרין, לפחות 25 אחוזים למאה מהון החברה משלמת הדיבידנדים: 15 אחוזים למאה מסכום הדיבידנדים;
ג.	לגבי כל שאר הדיבידנדים: 15 אחוזים למאה מסכום הדיבידנדים.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות יסדירו בהסכמה הדדית את אופן החלתו של סעיף קטן (2).
 4. הוראות סעיף קטן (2) לא ישפיעו על המסים המוטלים על החברה לגבי הרווחים שמהם משתלמים הדיבידנדים.
 5. "דיבידנד" בסעיף זה - הכנסה ממניות, ממניות "הנאה" (Jouissance Shares) או זכויות "הנאה", ממניות במכרות, ממניות יסוד או מזכויות אחרות המשתתפות ברווחים, וכן הכנסה מתביעות חוב המשתתפות ברווחים, והכנסה מזכויות אחרות בחברה אשר דינה, לפי חוקי המס של המדינה שבה מקום מושב החברה המחלקת, כדין הכנסה ממניות.
 6. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם מקבל הדיבידנדים, בהיותו תושב אחת המדינות, מחזיק במדינה האחרת, שבה נמצא מקום מושבה של החברה משלמת הדיבידנדים, מוסד-קבע, ובמוסד-קבע זה קשורה בצורה מעשית זכות ההחזקה שמכוחה משתלמים הדיבידנדים. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 8.
 7. מקום שחברה שהיא תושב אחת המדינות מקבלת רווחים או הכנסה מהמדינה האחרת, אין מדינה אחרת זו רשאית להטיל שום מס על הדיבידנדים המשתלמים על ידי החברה לבני אדם שאינם תושבי אותה מדינה אחרת, או לחייב את רווחיה הבלתי מחולקים של החברה במס על רווחים בלתי מחולקים; ואפילו הדיבידנדים המשתלמים או הרווחים הבלתי מחולקים מורכבים, כולם או מקצתם, מרווחים או מהכנסה שמקורם באותה מדינה אחרת.

סעיף 12: ריבית

1. ריבית שמקורה באחת המדינות והמשתלמת לתושב המדינה האחרת, אפשר להטיל עליה מס במדינה האחרת.

2. אף על פי כן, אפשר להטיל מס על ריבית זו במדינה שבה מקורה, ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך שיעור המס המוטל לא יעלה על 15 אחוזים למאה מסכום הריבית, ובלבד שמקום שריבית זו משתלמת לבנק או למוסד פיננסי לא יעלה שיעור המס המוטל על 10 אחוזים למאה מסכום הריבית.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות יסדירו תוך הסכמה הדדית את אופן החלתו של סעיף קטן (2).

4. "ריבית" בסעיף זה - הכנסה מבטוחות ממשלתיות, שטרי חוב או איגרות חוב, בין שהם מובטחים במשכנתא ובין שאינם מובטחים כן, אך שאינם נושאים זכות להשתתף ברווחים, מתביעות-חוב מכל סוג שאינן מובטחות במשכנתא, וכן כל הכנסה אחרת שלפי דיני המסים של המדינה שבה נמצא מקור ההכנסה דינה כדין הכנסה מכספים שניתנו בהלוואה.

5. הוראות סעיפים קטנים (1) ו-(2) לא יחולו אם מקבל הריבית, בהיותו תושב אחת המדינות, מחזיק מוסד-קבע במדינה האחרת שבה נמצא מקור הריבית, ובמוסד-קבע זה קשורה בצורה מעשית תביעת החוב המשמשת מקור הריבית. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 8.

6. יראו ריבית כאילו נבעה באחת המדינות כאשר המשלם הוא המדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, אם יש למשלם הריבית, בין אם הוא תושב אחת המדינות ובין אם לאו, מוסד-קבע באחת המדינות, אשר בקשר אליו נוצרה ההתחייבות שעליה משתלמת הריבית, ומוסד-קבע זה נושא בנטל הריבית, יראו את הריבית כאילו היא נובעת במדינה שבה נמצא מוסד-הקבע.

7. אם כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המשלם ובין המקבל, או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום הריבית ששולם, בשים לב אל תביעת החוב שעליה הוא שולם, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה, לא יחולו הוראות סעיף זה אלא על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של התשלומים חב מס בהתאם לדינה של כל אחת מהמדינות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 13: תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם באחת המדינות והמשלמים לתושב המדינה האחרת, אפשר להטיל עליהם מס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, אפשר להטיל מס על תמלוגים כאמור במדינה שבה נמצא מקורם, ולפי דינה של אותה מדינה, אך המס שיוטל כך לא יעלה על:

א. 10 אחוזים למאה מסכום התמלוגים בעד סרטים סינמטוגרפיים וסרטים או וידאו-טייפ לשידורי רדיו או טלוויזיה;

ב. 5 אחוזים למאה מסכומם של כל תמלוגים אחרים.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות יסדירו תוך הסכמה הדדית את אופן החלתו של סעיף קטן (2).

4. המונח "תמלוגים" כפי שהוא משמש בסעיף זה, משמעותו - תשלומים מכל סוג המתקבלים כתמורה בעד השימוש, או הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית, לרבות סרטים סינמטוגרפיים וסרטים או וידאו-טייפ לשידורי רדיו או טלוויזיה, כל פטנט, סימן מסחרי, מדגם או דגם, תכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד השימוש, או הזכות לשימוש בציוד תעשייתי, מסחרי או מדעי, או בעד ידיעה הנוגעת לנסיון שנרכש בתעשייה, במסחר או במדע.

5. הוראות סעיפים קטנים (1) ו-(2) לא יחולו אם מקבל התמלוגים, בהיותו תושב אחת המדינות, מחזיק מוסד-קבע במדינה האחרת שבה נמצא מקור התמלוגים, ובמוסד-קבע זה קשורים באורח מעשי הזכות או הרכוש המשמשים מקור התמלוגים. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 8.

6. יראו תמלוגים כאילו נבעו באחת המדינות כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם התמלוגים, בין אם הוא תושב אחת המדינות ובין אם לאו, מוסד-קבע באחת המדינות, אשר בקשר אליו נערך החוזה שלפיו משתלמים התמלוגים, ומוסד-קבע זה נושא בנטל התמלוגים, יראו את התמלוגים כאילו הם נובעים במדינה שבה נמצא מוסד-הקבע.

7. אם כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המשלם ובין המקבל, או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים המשתלמים, בשים לב לשימוש, לזכות או לידיעות שבעדם הם משתלמים, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה, לא יחולו הוראות סעיף זה אלא על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של התשלומים חב מס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 14: הגבלת סעיפים 11, 12 ו-13-

ארגונים וגופים בין-לאומיים, או פקידים של ארגונים וגופים אלה, וחברי נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינה שלישית, בהיותם נמצאים באחת המדינות, אינם זכאים, במדינה האחרת, לניכויים או לפטור ממס שנקבעו בסעיפים 11, 12 ו-13, לגבי פריטי הכנסה הנידונים באותם סעיפים ואשר מקורם באותה מדינה אחרת, אם פריטי הכנסה אלה אינם חבים במס על הכנסה במדינה הנזכרת לראשונה.

סעיף 15: רווחי הון

1. רווחים מהעברת מקרקעין, כפי שהוגדרו בסעיף קטן (2) לסעיף 7, אפשר להטיל עליהם מס במדינה שבה נמצאים המקרקעין.

בסעיף קטן זה, "מקרקעין" - לרבות זכויות, שאינם מניות הנסחרות בבורסה - באיגוד מקרקעין, כפי שאיגוד כאמור מוגדר בחוק מס שבח מקרקעין של ישראל. הזכויות האמורות יראו אותן כנמצאות במדינה שבה נמצאים המקרקעין המשמשים מקור רווחי הון אלה.

2. רווחים מהעברת מטלטלין המשמשים חלק מנכסי העסק של מוסד-קבע אשר יש למפעל של אחת המדינות במדינה האחרת, או מהעברת מטלטלין השייכים לבסיס קבוע העומד לשימושו של תושב אחת המדינות במדינה האחרת, לשם ביצוע שירותים מקצועיים, לרבות רווחים מהעברת מוסד-קבע (לבדו או יחד עם כל המפעל), או מהעברת הבסיס הקבוע, אפשר להטיל עליהם מס במדינה האחרת.

3. רווחים מהעברת כלי שיט וכלי טיס המופעלים בתעבורה בין-לאומית, ומטלטלין השייכים להפעלתם של כלי שיט וכלי טיס אלה, אפשר להטיל עליהם מס אך ורק במדינה שבה נמצא מקום הניהול בפועל של המפעל. לענין סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף קטן (2) לסעיף 9.

4. רווחים מהעברת כל נכס זולת הנכסים הנזכרים בסעיפים קטנים (1), (2) ו-(3), אפשר להטיל עליהם מס רק במדינה שבה נמצא מקום מושב המעביר.

5. הוראות סעיף קטן (4) לא ישיעו על זכותה של כל אחת מן המדינות להטיל, לפי דיניה שלה מס על רווחים מהעברתן של מניות "הנאה" או זכויות "הנאה" בחברה, שהונה, כולו או בחלקו, מחולק למניות, והיא תושבת אותה מדינה, ובלבד שאותן מניות או זכויות הן בבעלותו של יחיד תושב המדינה האחרת, והוא -

- א. אזרחה של המדינה הנזכרת לראשונה מבלי להיות אזרחה של המדינה האחרת;
- ב. היה תושב המדינה הנזכרת לראשונה במשך חמש השנים האחרונות שקדמו להעברתן של מניות ההנאה או זכויות ההנאה;
- ג. החזיק בבעלותו, במשך אותה תקופה, במישרין או בעקיפין, לבד או יחד עם בן זוגו ושאר משפחתו, לפחות שליש, וכן, לבד או יחד עם בן זוגו, יותר מ-8 אחוזים למאה, מן ההון הנקוב הנפרע של החברה האמורה.

סעיף 16: שירותים אישיים שברשות

1. הכנסה שהפיק תושב אחת המדינות משירותים מקצועיים, או מפעולות עצמאיות אחרות בעלות אופי דומה, יוטל עליה מס רק באותה מדינה, זולת אם יש לו במדינה האחרת בסיס קבוע העומד לרשותו לביצוע פעולותיו. יש לו בסיס קבוע כאמור העומד לרשותו, אפשר להטיל עליה מס באותה מדינה אחרת, אולם רק על אותו חלק ממנה שניתן לייחסו לאותו בסיס קבוע.

תושב אחת המדינות המבצע שירותים מקצועיים או פעולות עצמאיות אחרות כאמור במדינה האחרת, יראוהו כאילו יש לו בסיס קבוע העומד לרשותו במדינה האחרת אם הוא נוכח במדינה האחרת במשך תקופה או תקופות העולות, בסך הכל, על 183 יום בשנת הכספים הנדונה.

2. המונח "הכנסה משירותים מקצועיים" משמעו הכנסה הנובעת משירותים מקצועיים, לרבות, בין היתר, פעולות עצמאיות בתחומי המדע, הספרות, האמנות, החינוך או ההוראה, וכן פעולותיהם העצמאיות של רופאים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים, רופאי שיניים ורואי חשבון.

סעיף 17: שירותים אישיים שבתלות

1. בכפוף להוראות סעיפים 28, 20, 21, 22 ו-23, משכורות, שכר עבודה, ושכר דומה אחר שמקבל תושב אחת המדינות תמורת עבודה, יוטל עליהם מס רק באותה מדינה, זולת אם העבודה מבוצעת במדינה האחרת. בוצעה העבודה כך, אפשר להטיל מס על השכר שהתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.
2. על אף הוראות סעיף קטן (1), הכנסה שמקבל תושב אחת המדינות תמורת עבודה המבוצעת במדינה האחרת, יוטל עליה מס רק במדינה הנזכרת לראשונה, אם:
 - א. מקבל ההכנסה נוכח באותה מדינה אחרת במשך תקופה או תקופות שאינן עולות בסך הכל על 183 יום בשנת הכספים הנידונה,
 - ב. והשכר משתלם על ידי מעביד שאינו תושב אותה מדינה אחרת או מטעמו,
 - ג. ותשלום השכר אינו מוטל, כמות שהוא, על מוסד-קבע, או בסיס קבוע, של המעביד באותה מדינה אחרת.
3. על אף הוראות סעיפים קטנים (1) ו-(2), שכר המתקבל תמורת עבודה באניה או בכלי טיס המופעלים בתעבורה בין-לאומית, אפשר להטיל עליו מס במדינה שבה נמצא מקום הניהול בפועל של עסקי המפעל.

סעיף 18: שכר חברי הנהלה

1. שכר ותשלומים דומים שהפיק תושב ישראל בתוקף תפקידו כ-Commissaris או bestuurder של חברה תושבת הולנד, אפשר להטיל עליהם מס בהולנד.
2. שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים שהפיק תושב הולנד בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים של חברה תושבת ישראל, אפשר להטיל עליהם מס בישראל.

סעיף 19: אמנים וספורטאים

על אף הוראות סעיפים 16 ו-17, הכנסה שהפיקו בדרגים ציבוריים, כגון אמני תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, מוסיקאים וספורטאים, מפעולותיהם האישיות שבתלות או שברשות בתור שכאלה, אפשר להטיל עליה מס במדינה שבה בוצעו פעילויות אלה. הוראה זו תחול גם על אותה הכנסה שהפיקו בני האדם האמורים, או שנצמחה להם, במישרין או בעקיפין, באמצעות תאגידים שבשליטתם של בני האדם האמורים.

סעיף 20: קיצבאות

1. בכפוף להוראות סעיף קטן (1) לסעיף 21, קיצבאות וגמול דומה אחר המשתלמים תמורת עבודה שבעבר לתושב אחת המדינות, וכל אנונה המשתלמת לתושב כאמור. יוטל עליהם מס באותה מדינה בלבד.
2. "אנונה" - סכום נקוב המשתלם באופן תקופתי בזמנים קבועים, במשך ימי החיים או במשך תקופת זמן קבועה, או שאפשר לקובעה, בהתאם להתחייבות לבצע את התשלומים כנגד תמורה הולמת ומלאה בכסף או בשווה-כסף.

סעיף 21: תפקידים ממשלתיים

1. שכר, לרבות קיצבאות, ששולם ליחיד על ידי אחת המדינות, או מתוך קרן שהוקמה על ידי אחת המדינות, או על ידי יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, בעד שירותים שנעשו לאותה מדינה, או ליחידת משנה או רשות מקומית שלה, תוך ביצוע תפקידים בעלי אופי ממשלתי, יוטל עליו מס באותה מדינה.

2. אף על פי כן, יחולו הוראות סעיפים 16, 17, 18 ו-20 על שכר או קיצבאות המשתלמים בעד שירותים שניתנו בקשר למסחר או עסק המתנהלים על ידי אחת המדינות, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

3. סעיף קטן (1) לא יחול ככל שניתנים שירותים למדינה במדינה האחרת על ידי יחיד שהוא תושבה ואורחה של אותה מדינה אחרת.

סעיף 22: פרופסורים ומורים

1. תשלומים שמקבל פרופסור או מורה, שהוא תושב אחת המדינות, והנוכח במדינה האחרת למטרת הוראה ומחקר מדעי במשך תקופת מקסימום של שנתיים ימים, באוניברסיטה, מכללה או מוסד אחר להוראה ולמחקר מדעי באותה מדינה אחרת, בעד הוראה או מחקר כאמור, יוטל עליו מס במדינה הנזכרת לראשונה בלבד.

2. סעיף זה לא יחול על הכנסה ממחקר, אם מחקר זה נעשה לא מתוך ענין הציבור אלא בראש ובראשונה לתועלתם הפרטית של בן-אדם או בני-אדם מסויימים.

סעיף 23: סטודנטים

סטודנט או חניך בעסקים הנמצא באחת המדינות אך ורק למטרת חינוכו או הכשרתו, והוא תושב המדינה האחרת, או היה תושב כאמור מיד לפני הימצאותו כך, יהא פטור ממס במדינה הנזכרת לראשונה על התשלומים המתקבלים מחוץ למדינה הנזכרת לראשונה לצרכי מחייתו, חינוכו או הכשרתו. דין זה יחול גם על הכנסה משירותים אישיים שבוצעו במדינה הנזכרת לראשונה, אם הכנסה כאמור משירותים אישיים אינה עולה על 4,000.- לירות ישראליות או 4,000.- פלורנים הולנדיים בשנת הלוח.

סעיף 24: הכנסה שלא צויינה במפורש

פריטי הכנסה של תושב אחת המדינות אשר לא צויינו במפורש בסעיפים הקודמים של אמנה זו, יוטל עליהם מס רק באותה מדינה.

פרק רביעי: מסים על הון

סעיף 25: הון

1. הון המתבטא במקרקעין, כמוגדר בסעיף קטן (2) לסעיף 7, אפשר להטיל עליו מס במדינה שבה נמצאים המקרקעין.

2. הון המתבטא במטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד-קבע השייך למפעל, או במטלטלין השייכים לבסיס קבוע המשמש לביצועם של שירותים מקצועיים, אפשר להטיל עליו מס במדינה שבה נמצא מוסד-הקבע או הבסיס הקבוע.

3. על אף הוראות סעיף קטן (2), אניות וכלי טיס המופעלים בתעבורה בין-לאומית, ומטלטלין השייכים להפעלתם של אניות וכלי טיס אלה, יוטל עליהם מס רק במדינה שבה נמצא מקום ניהולם בפועל של עסקי המפעל. לענין סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף קטן (2) לסעיף 9.

פרק חמישי

סעיף 26: מניעת מסי כפל

א. 1. הולנד, בהטילה מס על תושביה, רשאית לכלול בבסיס שעליו מוטלים מסים כאמור את פריטי ההכנסה או ההון אשר בהתאם להוראות אמנה זו אפשר להטיל עליהם מס בישראל.

2. בלא לפגוע בהחלתן של ההוראות הנוגעות לפיצוי על הפסדים בתקנות החד-צדדיות לשם מניעת מסי כפל, תרשה הולנד ניכוי מסכום המס שחושב בהתאם לסעיף הקטן הראשון בסעיף זה השווה לאותו חלק מאותו מס, ששיעור יחסו לגבי המס הנזכר לעיל הוא כשיעור יחסו של חלק ההכנסה או ההון הכלול בבסיס שצויין בס"ק הראשון לסעיף זה, ושעליו אפשר להטיל מס בישראל בהתאם לסעיפים 7 ו-81, ס"ק (6) לסעיף 11, ס"ק (5) לסעיף 12, ס"ק (5) לסעיף 13, ס"ק (1) ו- (2) לסעיף 15, ס"ק (1) לסעיף 16, ס"ק (1) לסעיף 17, ס"ק (1) לסעיף 18, סעיפים 19, 21 ו-ס"ק (1) ו- (2) לסעיף 25 של האמנה, לגבי כלל ההכנסה או ההון המהווים את הבסיס שצויין בס"ק (1) לסעיף זה.

3. נוסף לכך תתיר הולנד ניכוי מן המס ההולנדי שחושב בהתאם לס"ק דלעיל של סעיף זה, לגבי פריטי הכנסה שאפשר להטיל עליהם מס בישראל בהתאם לס"ק (2) לסעיף 11, ס"ק (2) לסעיף 12, ס"ק (2) לסעיף 13 ו-ס"ק (3) לסעיף 17, והכלולים בבסיס שצויין בס"ק (1) לסעיף זה.

סכומו של ניכוי זה יהיה הפחות מן הסכומים דלקמן:

(א) הסכום השווה למס הישראלי;

(ב) סכומו של המס ההולנדי ששיעור יחסו לגבי סכום המס שחושב בהתאם לס"ק (1) בסעיף זה כשיעור יחסו של סכום פריטי ההכנסה האמורים לגבי סכום ההכנסה המהווה את הבסיס שצויין בס"ק (1) לסעיף.

4. מקום שמחמת הפטור הניתן לפי הוראות חוקי ישראל לשם עידוד השקעות בישראל, נמוך המס הישראלי המוטל, למעשה, על דיבידנדים שמשלמת חברה תושבת ישראל, או על ריבית שמקורה בישראל, מן המס שישראל רשאית להטילו בהתאם לס"ק (2) לסעיף 11 ולס"ק (2) לסעיף 12, לפי המתאים, יהיו רואים את הסכום השווה למס הישראלי, כמשמעותו בפסקה (א) לס"ק (3), על אותם פריטים:

(א) לגבי דיבידנדים המשולמים על ידי חברה תושבת ישראל: 15 אחוזים למאה מסכום הדיבידנדים;

(ב) לגבי ריבית שמקורה בישראל והמשולמת לבנק או למוסד פיננסי: סכום השווה לסכום המס שישראל גבתה עליה למעשה, כשהוא מוגדל בכפל ההפרש שבין סכום זה ובין 10 אחוזים מסכומה של אותה ריבית, ובלבד שהניכוי לא יעלה על 15 אחוזים למאה מסכומה של אותה ריבית;

(ג) לגבי ריבית אחרת שמקורה בישראל: 15 אחוזים למאה מסכום הריבית.

5. הסכום השווה למס הישראלי, כמשמעו בפסקה (א) לס"ק (3), על תמלוגים שמקורם בישראל, יהיו רואים אותו כ-10 אחוזים למאה מסכום התמלוגים.

ב. 1. מקום שתושב ישראל מקבל הכנסה, אשר בהתאם להוראות אמנה זו אפשר להטיל עליה מס בהולנד, תרשה ישראל, למעט במקרה הנזכר בס"ק (5) לסעיף 15, ובכפוף להוראות דיניה, ניכוי מהמס על אותה הכנסה בסכום השווה למס ששולם עליה בהולנד. אולם סכום ניכוי זה לא יעלה על חלק המס, אשר לפי החישובים לפני מתן הניכוי יש לייחסו להכנסה שעליה אפשר להטיל מס בהולנד.

2. אף על פי כן, דיבידנדים המשולמים על ידי חברה תושבת הולנד לחברה תושבת ישראל, המחזיקה לפחות 25 אחוזים למאה מכוח ההצבעה של החברה משלמת הדיבידנדים, יוצאו מכלל בסיס המס בישראל, באותו שיעור שדיבידנדים אלה היו מוצאים מכלל בסיס המס לפי חוקי המס הישראליים במקרה ששתי החברות היו תושבות ישראל.

ג. מקום שתושב אחת המדינות מפיק רווחים שאפשר להטיל עליהם מס במדינה האחרת בהתאם לס"ק (5) לסעיף 15, תרשה אותה מדינה אחרת ניכוי ממסיה על רווחים אלה עד לסכום השווה למס שהוטל בארץ הנזכרת לראשונה על הרווחים האמורים.

פרק ששי: הוראות מיוחדות

סעיף 27: אי הפליה

1. אזרחיה של אחת המדינות, בין אם הם תושבי אותה מדינה ובין אם לאו, לא יהיו כפופים במדינה האחרת למסים, או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שכפופים להם, או שעלולים להיות כפופים להם, אזרחי המדינה האחרת באותן נסיבות.

2. "אזרחים" -

א. כל היחידים אשר להם אזרחות של אחת המדינות;

ב. כל הגופים המשפטיים, השותפויות והאיגודים שמעמדם בתור שכאלה בא להם מכוח החוק שבתוקף באחת המדינות.

3. המס על מוסד-קבע, שיש למפעל של אחת המדינות במדינה האחרת, לא ייגבה באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמס הנגבה ממפעלים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות.

הוראה זו לא תתפרש כאילו היא מחייבת אחת המדינות להעניק לתושבי המדינה האחרת הנחות אישיות, הקלות וניכויים לענין מס מכוח מעמד אזרחי או חובות משפחה, כפי שהיא מעניקה לתושביה שלה.

4. מפעלי אחת המדינות, שהבעלות או השליטה על הונם נתונה, כולה או בחלקה, במישרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של המדינה האחרת, לא יהיו כפופים במדינה הנזכרת לראשונה למסים או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או המכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם שמפעלים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם.

5. בסעיף זה "מסים" - מסים מכל סוג והגדר.

סעיף 28: נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שתושב אחת המדינות סובר שהפעולות של אחת המדינות, או שתיהן, גורמות, או עתידות לגרום לו, חיוב במס שלא בהתאם לאמנה זו, רשאי הוא, על אף התרופות הנתונות לו לפי החוקים הלאומיים של מדינות אלה, להביא את ענינו לפני הרשות המוסמכת של המדינה אשר בה מקום מושבו.

2. הרשות המוסמכת, אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה לבדה להגיע לפתרון הולם, תשתדל ליישב את הענין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה האחרת, במגמה למנוע הטלת מס שלא בהתאם לאמנה זו.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קשיים או ספקות בדבר פירושה או החלתה של אמנה זו. רשאיות הן גם להיוועץ יחד לשם מניעת מסי כפל במקרים אשר לגביהם אין הוראה באמנה.

4. הרשויות המוסמכות של המדינות רשאיות לבוא בדברים במישרין זו עם זו כדי להגיע לידי הסכם כאמור בסעיפים הקטנים הקודמים.

סעיף 29: חילופי ידיעות

1. הרשויות המוסמכות של המדינות יחליפו ביניהן אותן ידיעות (שהן ידיעות הנמצאות ברשותן של אותן רשויות בסדר הנאות) ככל שיהיה דרוש לביצוע אמנה זו, במיוחד למניעת מרמה, ולהפעלתן של הוראות חוק כנגד הימנעות חוקית לענין מסים הנידונים באמנה זו. כל ידיעות שהוחלפו כך יראו אותן כסודיות ולא יגלו אותן לשום אדם או רשות, אלא לאלה העוסקים בשומה או בגבייה של המסים שהם נושא אמנה זו.

2. אין לפרש הוראות סעיף קטן (1) בשום מקרה כמטילות חובה על אחת המדינות:
- א. לנקוט באמצעים מינהליים המנוגדים לדינים או לנוהל המינהלי של אותה מדינה או של האחרת;
- ב. לספק פרטים אשר אין לקבלם לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה או באחרת;
- ג. לספק ידיעות העשויות לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או תהליך או ידיעה מסחריים, אשר גילויים נוגד את תקנת הציבור.

סעיף 30: עובדים דיפלומטיים וקונסולריים

שום דבר האמור באמנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של עובדים דיפלומטיים או קונסולריים לפי הכללים המקובלים במשפט הבין-לאומי, או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 31: הרחבה טריטוריאלית

1. אפשר להרחיב אמנה זו, בשלמותה או בשינויים נחוצים, על כל אחת משתי הארצות של סוריום או האנטילים ההולנדיים, או על שתיהן כאחת, אם הארץ הנוגעת בדבר מטילה מסים הדומים בעיקרם לאלה שעליהם חלה אמנה זו. הרחבה כאמור תהיה בת-פועל מיום שיפורש ויוסכם באיגרות שיוחלפו בדרך הדיפלומטית, ובכפוף לשינויים ותנאים, לרבות תנאים בדבר סיום, כפי שיפורש ויוסכם כאמור.

2. זולת אם יוסכם אחרת, סיום תוקפה של האמנה לא יסיים גם את תחולתה של האמנה על כל ארץ שלגביה הוחלה האמנה לפי סעיף זה.

פרק שביעי: הוראות סופיות

סעיף 32: מועד כניסת האמנה לתוקף

אמנה זו תיכנס לתוקף בתאריך שבו יודיעו הממשלות בעלות האמנה, האחת לרעותה, בכתב, כי מילאו אחר הדרישות הפורמליות הנדרשות לפי החוקה בכל אחת מארצותיהן, והוראותיה יהיו בנות פועל -

- א. לגבי ישראל:
לשנות שומה ולתקופות שומה המתחילות ביום הראשון באפריל בשנת הלוח 1970, או לאחר מכן;
- ב. לגבי הולנד:
לשנות שומה ולתקופות שומה המתחילות ביום הראשון לינואר, 1970, או לאחר מכן.

סעיף 33: סיום

אמנה זו תעמוד בתוקף כל עוד לא הסתלקה הימנה אחת המדינות, כל אחת מן המדינות רשאית להסתלק מהאמנה, במתן הודעת סיום, בדרך הדיפלומטית, לפחות ששה חודשים לפני תום כל שנת לוח לאחר השנה 1976. במקרה כזה תחדל האמנה להיות בת-פועל -

א. לגבי ישראל:

לשנות שומה ולתקופות שומה המתחילות לאחר יום 31 במארכ בשנת הלוח שבתכוף לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה;

ב. לגבי הולנד:

לשנות שומה ולתקופות שומה המתחילות לאחר סיום שנת הלוח שבה נמסרה ההודעה, ולראיה על כך חתמו החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדין, על אמנה זו.